

РЕШЕНИЕ

№ 41740

гр. София, 12.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав, в
публично заседание на 12.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **7270** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 39, ал. 1 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ във вр. с чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Д. А. М. срещу изричен отказ на администратора и обработващия лични данни "Еос Матрикс" ЕООД, с ЕИК[ЕИК], да спре да обработва личните му данни и да преустанови подаването на информация до Централния кредитен регистър (ЦКР), обективиран в отговор, изх. № 00425/07.03.2024 г. ведно с приложеното към него становище от 06.03.2024 г. Ответникът, заличен на 02.12.2025г. с правоприемник „Еос Матрикс“ ЕАД, с ЕИК[ЕИК], чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна.

След като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, и като взе предвид решение № 7685/10.07.2025г. по адм. д. № 9871/2024 г. на Върховния административен съд (ВАС), съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е подадена от лице, което има правен интерес от оспорването. Жалбоподателят е адресат на процесното писмо, поради което с него са засегнати негови права и законни интереси. Жалбата е в срока за обжалване на индивидуалните административни актове съобразно чл. 140, ал. 1 от АПК. Поради това, тя е допустима. Разгледана по същество, е основателна.

С молба вх. № ВЖ-00420/21.11.2023 г. на "Еос Матрикс" ЕООД жалбоподателят поискал от администратора на лични данни изтриването на всички негови лични данни, които дружеството обработва, както и от Централния кредитен регистър /ЦКР/. В молбата подателят й изрично се позовал на изтекла погасителна давност по см. на чл. 110 и сл. от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД). С писмо изх. № 02060/24.11.2023 г. администраторът на данни отказал да приеме задълженията за погасени по давност, като изразил становище, че задълженията все още

съществували по отношение на жалбоподателя.

На 06.02.2024 г. той подал възражение срещу обработване на лични данни на основание чл. 21 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните, ОРЗД). Заедно с него, жалбоподателят представил и мотивирано становище за незаконосъобразност на обработването на личните му данни в качеството на физическо лице от дружеството, както и данните, които дружеството обработвало и изпращало на Централния кредитен регистър (ЦКР) на БНБ във връзка с състоянието на активни според дружеството кредити. Жалбоподателят заявявал изрично, че тъй като задълженията били изтекли по давност, той няма да ги заплати.

Със заявление вх. № ВЖ-00061/08.02.2024 г. на дружеството жалбоподателят поискал изтриване на личните му данни, като заявил, че няма да заплати доброволно никое от задълженията. Посочено е също, че на основание чл. 17, ал. 1, б. "а" до б. "е" от ОРЗД, прави възражение и оттегля всякакво съгласие за обработването на личните му данни и настоява да бъдат изтрети, както от информационните системи на администратора, така и от ЦКР.

На 06.03.2024 г. е изготвено становище от длъжностното лице по защита на личните данни, определено от администратора на лични данни съгласно чл.69-70 ЗЗЛД - Д. Б.. Заемането на посочената длъжност от лицето, изготвило становището, се установява от представената длъжностна характеристика (л.14-16 от делото) и уведомление до Комисията за защита на личните данни (л.17-18), която води регистъра съгласно чл.15, ал.1, т.1 ЗЗЛД. В становището е посочено, че по отношение на обработката на лични данни от "Еос Матрикс" ЕООД едностранното волеизявление на длъжника, че задължението му към кредитора е погасено по давност, не води до погасяване на задълженията, респективно до отпадане на необходимостта за обработка на личните данни по чл. 17, §1, б. „а“ от ОРЗД. В ЦКР на БНБ било налице задължение на жалбоподателя към дружеството, съгласно чл. 10 от Наредба № 22/16.07.2009 г. за Централния кредитен регистър (Наредбата). В това становище било отхвърлено възражението на жалбоподателя по смисъла на чл. 21 от ОРЗД, по съображения, че дружеството имало легитимен интерес да обработва личните данни, за да се защити от бъдещи правни претенции, които биха могли да възникнат. Посочено е също така, че по време на горепосочения срок дружеството в качеството си на администратор на данни продължава да прилага всички необходими технически и организационни мерки за защита на личните данни в съответствие със законовите изисквания и норми.

Това становище било изпратено до жалбоподателя с писмо изх. № 00425/07.03.2024 г., подписано от юрисконсулт, на когото с пълномощно, датирано от 07.06.2024г., е възложено да представлява дружеството при подаване на отговори на постъпили жалби, молби и писма от страна на длъжници и да извършват всякакви правни и фактически действия в тази връзка – т.12 и т.13 от пълномощното (л.13 и л.19-20).

Изложението в горепосоченото писмо от 07.03.2024г. препраща към предходното с изх. № 02060/24.11.2023 г. Изразено е становище за неоснователност на възражението, както и, че няма основание за подаване на коригираща информация към ЦКР. Становището на длъжностното лице по защита на личните данни от 06.03.2024г. е приложено към писмото от 07.03.2024г. Писмото с приложеното становище обективират волеизявлението на администратора на лични данни за отказ по искането на жалбоподателя. Както беше посочено по-горе, в изпълнение на указанията, дадени с решение № 7685/10.07.2025г. по адм. д. № 9871/2024 г. на ВАС, по делото е представено пълномощно за юрк. В. В. Й., с която тя е овластена да прави изявления от този вид от името на

дружеството. Пълномощното е последващо издаването на процесното писмо и следва да бъде взето предвид на основание чл.142, ал.2 АПК. С него липсата на пълномощно за подписалия писмото към 07.03.2024г. е санирана и отказът се явява постановен от надлежно овластено за това лице.

"Еос Матрикс" ЕООД е търговско дружество, което има качеството на администратор на лични данни, за който са налице задължения съгласно ОРЗД. Член 8, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз /Хартата/ и член 16, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) предвиждат, че всеки има право на защита на личните му данни. Принципите и правилата относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на личните им данни следва, независимо от тяхното гражданство или местопребиваване, да са съобразени с техните основни права и свободи, и по-конкретно - с правото на защита на личните им данни. Според чл. 79, параграф 1 от ОРЗД, без да се засягат които и да било налични административни или несъдебни средства за защита, включително правото на подаване на жалба до надзорен орган съгласно член 77, всеки субект на данни има право на ефективна съдебна защита, когато счита, че правата му по настоящия регламент са били нарушени в резултат на обработване на личните му данни, което не е в съответствие с регламента – така, в мотивите на определение № 10688/07.11.2023 г. по адм. дело № 9926/2023 г. на ВАС, Пето отделение.

Съгласно чл. 4, § 7 от Регламент (ЕС) 2016/679, администратор означава физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която сама или съвместно с други определя целите и средствата за обработването на лични данни; когато целите и средствата за това обработване се определят от правото на Съюза или правото на държава членка, администраторът или специалните критерии за неговото определяне могат да бъдат установени в правото на Съюза или в правото на държава членка. Оспореният отказ е постановен в предписаната от закона писмена форма. При това не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, но той не е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона.

Дружеството е обработвало личните данни на жалбоподателя, като е подавало информация към Централния кредитен регистър относно вземанията му към кредитни институции. Жалбоподателят е бил длъжник по договор за издаване на кредитна карта, сключен на 21.12.2005 г. между него и "Първа Инвестиционна Банка" АД. Вземанията по посочения договор са цедирани на "Еос Матрикс" ЕООД на 14.11.2016 г., съгласно сключен договор за цесия с цедента "Първа Инвестиционна Банка" АД. Жалбоподателят е бил длъжник и по договор за предоставяне на потребителски кредит без обезпечение от 02.10.2006 г. между него и „Обединена Българска Банка“ АД, което вземане е цедирано на "Еос Матрикс" ЕООД на 29.02.2016 г. В качеството му на финансова институция по смисъла на чл. 2, ал. 2, т. 12 от Закона за кредитните институции (ЗКИ), дружеството е задължен субект по чл. 10, ал. 1, във вр. с чл. 4, ал. 1, т. 2 от Наредбата. С чл. 10, ал. 1 от същата е въведено задължение за институциите, изрично посочени в чл. 4, ал. 1, да събират и подават към централния кредитен регистър информация в електронен вид за всички кредити на техните клиенти и за настъпилите изменения по тези кредити до окончателното им погасяване. Т. е. личните данни на жалбоподателя са били законосъобразно обработвани от администратора "Еос Матрикс" ЕООД, чрез предаването им към посочения регистър, поради наличие на две от основанията, предвидени в чл. 6 от ОРЗД: обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора и обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора.

С постъпилото заявление вх. № ВЖ-00061/08.02.2024 г. жалбоподателят е поискал от

администратора на лични данни "Еос Матрикс" ЕООД изтриването на всички негови лични данни, които дружеството обработва, както и от ЦКР. В молбата жалбоподателят изрично се е позовал на изтекла обща погасителна давност и е заявил, че няма да заплати доброволно никое от задълженията. Посочено е също, че на основание чл. 17, ал. 1, б. "а" до б. "е" от ОРЗД, прави възражение и оттегля всякакво съгласие за обработването на личните му данни и настоява да бъдат изтрети, както от информационните системи на администратора, така и от ЦКР. Вярно е, че давността не се прилага служебно (чл. 120 от ЗЗД), необходимо е изрично позоваване за да се постигне желаните ефект. Изричното позоваване обаче не е необходимо да бъде направено пред съд под формата на установителен иск или възражение. Достатъчно е да бъде заявено на кредитора недвусмислено, което е направено с горепосочената молба. Ефектът на релевираната претенция за давност се проявява към момента, в който са настъпили правните последици на погасителната давност, а не към момента на позоваването. Последното е процесуален способ за защита на материалноправните последици на давността, зачитани към момента на изтичане на законовия срок – в този смисъл са разрешените на Тълкувателно решение № 4/2012 г. по т. д. № 4/2012 г. на Върховния касационен съд. Вярно е също, че съгласно чл. 118 от ЗЗД изплащане на задължението след изтичане на давността не представлява недължимо платено. Последното обаче изцяло зависи от волята на длъжника, а жалбоподателят неколккратно изрично е заявил, че няма да плати доброволно никое от задълженията си, които счита за погасени по давност.

Това му волеизявление води до отпадане на единствената възможност вземането да бъде събрано и има за последица отпадане на легитимния интерес на дружеството по чл. 6, § 1, буква "е" от ОРЗД да продължи да обработва личните му данни. Тези му волеизявления са довели и до отпадане на целите, за които са били събирани и обработвани данните му - а именно, събиране на вземането, поради което е налице хипотезата на чл. 17, § 1 буква "а" от ОРЗД за заличаване на свързаните с него лични данни от администратора "Еос Матрикс" ЕООД. За това именно изменение дружеството на основание чл. 10 от Наредбата следва да подаде информация в ЦКР, след което да престане да подава информация за жалбоподателя. Отпадането на задължението за подаване на информация в ЦКР за дружеството е свързано и с целите на обработка на личните данни на лицата в посочения регистър - а именно, осигуряване на данни за кредитната им задлъжнялост. При липса на правна възможност за принудително събиране и изрично волеизявление, че задължението с характер на естествено задължение няма да бъде заплатено доброволно, очевидно, липсват основания за последващо подаване на данни за задължения на жалбоподателя спрямо "Еос Матрикс" ЕООД (съответно, настоящия правопреемник на дружеството) – така, в мотивите на решение № 12441/13.12.2023г. по адм. д. № 8782/2023г. на Върховния административен съд.

Аналогично е и възприетото в решението от 07.12.2023г. на Съда на Европейския съюз по съединени дела С-26/22 и С-64/22, а именно: чл. 78, параграф 1 от ОРЗД трябва да се тълкува в смисъл, че решението по жалба, прието от надзорен орган, подлежи на пълен съдебен контрол; чл. 5, параграф 1, буква а) от ОРЗД трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска практика на частни агенции за икономически справки, състояща се в съхраняване в техните собствени бази данни на информация от публичен регистър, отнасяща се до предоставянето на освобождаване от остатъка по задълженията в полза на физически лица, за да може да се дават сведения относно кредитоспособността на тези лица, през период, надвишаващ срока, през който данните се съхраняват в публичния регистър; чл. 17, параграф 1, буква в) от ОРЗД трябва да се тълкува в смисъл, че субектът на данните има право да поиска от администратора изтриване на свързаните с него лични данни без ненужно забавяне, когато възражава срещу обработването съгласно член 21, параграф 1 от този регламент и не са налице законови основания, които имат преимущество и

по изключение могат да обосновават разглежданото обработване; чл. 17, параграф 1, буква г) от ОРЗД трябва да се тълкува в смисъл, че администраторът е длъжен да изтрие без ненужно забавяне личните данни, които са били обработени незаконосъобразно.

Предвид изложеното и като провери законосъобразността на оспорения акт на основание чл. 168 от АПК, съдът в настоящия състав намира, че отказът е издаден в установената форма от компетентен орган; при това не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, но отказът не е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. Администраторът на лични данни следва незабавно да прекрати обработването на тези на жалбоподателя, както и да преустанови отбелязването в ЦКР на вземания EOSDP000000001581023, EOSDP000000001406814, EOSDP000000001266470 и EOSDP000000001201529.

С оглед изхода на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК следва да бъде уважено искането на жалбоподателя за възстановяване на разноските по делото и за възнаграждение за адвокат, определено на основание чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата (ЗА). Установява се от представения договор за правна помощ, че жалбоподателят е заплатил 2300 лв. – възнаграждение за адвокат. Предвиденият размер на последното в чл.8, ал.2, т.10 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа за дела от вида на настоящето е 900 лв. Страните разполагат със свобода на договаряне и поради това, евентуална прекомерност би могла да бъде преценявана при поне двукратно превишение на този нормативно установен ориентир. Поради това и като прецени обстоятелствата по делото съдът в настоящия състав приема, че възражението на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение е отчасти основателно. Възнаграждението в размер на 2300лв. следва да бъде редуцирано до ориентиловъчния такъв в двукратен размер - 1800лв. Жалбоподателят е заплатил и сумата 10 лв. – държавна такса. На процесуалния му представител следва да бъде определено възнаграждение на основание чл.38, ал.2 от ЗА, в размер, определен съобразно чл.36, ал.2, изр.2 ЗА във вр. с чл.8, ал.2, т.10 от горепосочената Наредба, а именно, по 900лв. съответно за разглеждането на делото пред настоящия състав и пред Върховния административен съд, или общо 1800 лв. Разноските са дължими от правоприемника на администратора на лични данни.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 173, ал. 2 и чл. 174 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ отказа, обективиран в писмо изх. № 00425/07.03.2024 г. на "Еос Матрикс" ЕООД, с ЕИК[ЕИК], с приложено становище от 06.03.2024г. на длъжностното лице по защита на личните данни.

ИЗПРАЩА преписката на "Еос Матрикс" ЕАД, с ЕИК[ЕИК], за ново произнасяне в 7-дневен срок, със задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона съобразно изложеното в мотивите по-горе.

ОСЪЖДА "Еос Матрикс" ЕАД, с ЕИК[ЕИК], да заплати на Д. А. М., с ЕГН [ЕГН], сумата 1810 /хиляда осемстотин и десет/ лева - разноски по по делото.

ОСЪЖДА "Еос Матрикс" ЕАД, с ЕИК[ЕИК], да заплати на адв. Л. И. А. сумата 1800 /хиляда и осемстотин/ лева – възнаграждение на основание чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: